

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2009. május 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Vas Megyei Bíróság 2008. március 20. napján kihirdetett 6.B.208/2007/10. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott születési dátuma helyesen: 1930. július 17.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a 6.B.208/2007/10. szám alatti ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés). Ezért 2 évi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viselésére kötelezte a vádlottat.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés, mint főbüntetés, valamint mellékbüntetésül közügyektől eltiltás kiszabása végett jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője téves minősítés, valamint enyhítés érdekében élt jogorvoslattal.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyész által bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Utalt arra, hogy a vádlott a cselekményt egyenes szándékkal követte el és a kísérlet közeli, valamint befejezett volt. Ilyen körülmények mellett a vádlott büntetlen előélete és idős kora sem indokolhatja az enyhítő szakasszal kiszabott, majd végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását. A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az ítéletben található kisebb mérvű pontatlanságok korrekciójára is indítványt tett.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője az írásbeli fellebbezését és indítványát fenntartotta. Fellebbezéséhez orvosi dokumentációt csatolt a vádlott jelenlegi egészségügyi

állapotára nézve, melynek alapján a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételét indítványozta a vádlott büntetéseivelviselési képességét illetően. A fellebbezés további részében az első fokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadta. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelése mellett az első fokú bíróságnak arra a következtetésre kellett volna jutni, hogy a vádlott a cselekménykor jogos védelmi helyzetben volt, hogyha erre nem lát lehetőséget, akkor azt kérte megállapítani, hogy a vádlott az őt ért bántalmazás következtében ijedtségből, vagy menthető felindulásból képtelen volt felismerni az elhárítás szükséges mértékét. Amennyiben ez utóbbi körülmény levonására sem lát indokot, úgy alkalmazza a Btk. 29.§ (3) bekezdését és a büntetést korlátlanul enyhítse. A bizonyítási indítvány elutasítását követően a védő hivatkozott a vádlott idős korára, megromlott egészségi állapotára s ez alapján az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte.

A vádlott a nyilvános ülésen megromlott egészségi állapotáról számolt be.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok megtartása mellett teljes körű bizonyítást folytatott le, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is megvizsgálta, összevetette. Helyes mérlegelő tevékenységének eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, azt az időközben becsatolt orvosi iratok alapján az alábbiakkal kell kiegészíteni:

A vádlott 2000. óta rendszeres orvosi kezelés alatt áll, több ízben kórházban kezelték vashiányos anaemia miatt. Legutoljára ez okból 2008. július 18-tól 23-ig kezelték a K-i Egyesített Kórházban. Anaemiája feltehetőleg hetek, hónapok alatt okkult gyomorvérzés miatt alakult ki. CH anyagcseréje diabeteses diéta mellett sem került egyensúlyba, per os antidiabetikus kezelést írtak elő számára. Emellett pangásos szívelégtelenségben szenved, hónapok óta gyenge, fáradékony, fullad, lábai dagadnak.

Ezzel a kiegészítéssel a megyei bíróság ítéletének tényállása teljes mértékben megalapozottá vált. Az indoklási részt kell még annyiban pontosítani a 6. oldal 3. bekezdésében, hogy a sértett testvérét **T.1.személynek** hívják, a 13. oldal 4. bekezdésében írtakat pedig annyiban kell kijavítani, hogy nem a sértett, hanem a vádlott italozó magatartása okozta a vádlott és sértett viszonyának megromlását.

Az így kiegészített tényállás tükrében az ítéletábra szükségtelennek találta a védelem által indítványozott bizonyítást, a vádlott idős kora, ezzel összefüggésbe hozható egészségi állapota további bizonyítás nélkül is megállapítható volt a rendelkezésre álló orvosi dokumentáció alapján.

A tényállásból helyesen következtetett a megyei bíróság a vádlott bűnösségére. Helyes a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése is. Az irányadó tényállás szerint a kérdéses kalapácsot valóban a sértett vitette be a lakásba, s az sem kétséges, hogy azzal a vádlott kézfejen több sérülést is okozott a kölcsönös dulakodás közben. Ez utóbbi körülmény miatt azonban nincs helye a jogos védelmi helyzetre hivatkozásnak. A tényállás azt is tartalmazza,

hogy a vádlott erősen ittas állapotban tért haza a vádbeli napon, folyamatosan szidalmazta felségét, agresszív magatartást tanúsított, amely nyilvánvalóan kiváltó oka volt a később kialakult dulakodásnak. Ilyen körülmények mellett az elhárítás szükséges mértékének felismerését képtelenné tevő, vagy azt korlátozó ijedtségről, menthető felindulásról ugyancsak nem lehet beszélni. A vádlott később tanúsított közömbös magatartása is azt látszik alátámasztani, hogy tette véghezvitelekor semmi olyan akadályozó, korlátozó körülmény nem játszott szerepet, amely a Btk. 29.§ bármely bekezdése szerint értékelést nyerhetne a cselekmény elbírálásakor. Mint ahogy a megyei bíróság is megállapította, s ez a vádlott vallomásából is ekként következik, vádlott egyenes ölési szándékkal bántalmazta a neméből, testalkatából adódóan nyilvánvalóan gyengébb sértettet.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta. Kétségtelen, hogy a vádlott cselekménye kategóriájában is az egyik legsúlyosabb, közeli hozzátartozója, házastársa sérelmére követte el a bűncselekményt. Ugyanakkor előrehaladott korára, az ehhez társuló megbetegedéseire és az első fokú ítélet kihirdetése óta eltelt időmúlásra is tekintettel az ítélőtábla is úgy találta, hogy az első fokon kiszabott büntetés elégséges ahhoz, hogy a jövőben visszatartsa az egyébként büntetlen előéletű vádlottat további bűncselekmények elkövetésétől. Ilyen körülmények mellett ez a büntetés a generálprevenációs célokat sem sérti olyan mértékben, amely mindenképpen a büntetés súlyosítását, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását indokolná vele szemben. Ugyanakkor ennél enyhébb büntetés már valóban súlytalan lenne, ezért a táblabíróság annak további enyhítésére sem látott okot, törvényes lehetőséget a védelmei fellebbezésnek megfelelően.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a vádlott születési ideje helyesen 1930. július 17. napja.

G y ő r , 2009. május 14. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.	.Takácsné dr.Helyes Klára sk.	.Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2008. március 20. napján kelt 6.B.208/2007/10. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

G y ő r , 2009. május 14. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: